

To proto, aby nebyly stejné...

Nejsou, list na moři plave...

Závislost pod řasami

Slepecká hůl
podpírá narozenou jabloň
a dělí trávu napůl
hladovým stínem
ač je celistvá.

Ta slepecká hůl zázraků
ryje vzduch pro motýly
a srdcem tisíce majáků
touží pomoci.

A čeká, až znovu
v očích bez jiskry
najde ty slzy
vděčnosti.

Na svět usmívá se
ale to není vidět
jakože neskrývá se
pokorně do stínů

ale pro jeden žije.

Alikvotní zpěv

Z duše toužím
podívat se svému
nitru do tváře.
Usmát se a říci mu
díky, že jsi tu pro mě.

Jen tak pohladit
tvář bledou
se skvrnami prožitků
které jsou abecedou
plnou tisíců
písmen
které jsem
zpívala, četla,
sdělovala i žila...

Pohladit nejjemněji,
jak umím,
abych náhodou
neměnila minulost
tak jako vítr tvary dun...

Nevydané perličky

Almanach vydaný k příležitosti Literární soutěže Šrámkovy Sobotky obsahuje pouze texty oceněných autorů. Protože se ale soutěžních příspěvků sešlo mnoho a některé i velmi zajímavé zveřejněny nebyly, rozhodli jsme se jich ještě pár otisknout, aby neupadly úplně v zapomnění. První texty přílohy napsala Drahomíra Holmanová. Báseň V záclonách používá refrénovitěho verše, dvojsmyslné teze na rádcích na sebe navazují asociativně, pro čtenáře tedy volně. Nenucené, striktně nedodržované rýmy nechávají autorce volnou ruku. Ke konci se verše zkracují, rytmus básně zrychluje a pointa vygraduje. V básni Kapří zase Holmanová postřehla metonymickou souvislost mezi názvem jídla a barvami. V poezii Kamily Škvrnové cítíme intertextovými odkazy její vyzrálou. I když jí rýmy někdy přesně nevycházejí, neotřelá slovní spojení a vyústění básni převažují. H. K. Kobulejová si hraje s různými typy rýmů, básní a s jejich grafickou úpravou. Nesklouzává primárně do pesimistického přemýšlivého postoje, ale drží se i optimistické roviny.

Helena
Kunčarová

Drahomíra Holmanová

V záclonách

vítr v záclonách
cuchá vlasy lednovému dešti
vítr v záclonách
zamlžený pohled nevyleští
není nač se ptát
počasí se mění
spadl listopad

do stop zapomnění
vítr v záclonách
bloumá mezi vyřčenými slovy
vítr v záclonách
utopený povzdech nevyloví
není proč se bát
poslední z hvězd padá
ztuhl prstoklad
noty neposkládáš
falešný tón
navodil on
falešný hlas
zastavil čas
v záclonách

Tanec

zorničky zúžené vzrušením
zorničky rozšířené strachy
tančí spolu strnule
ve vzájemném souhledu
chvějící se víčka narážejí do nehybných
neptala se, zda mohou prosit
první tanec si prostě vzala
dýchavičně kloužou parketem
řasy v řasách, nelze mrkat
jen čekat na poslední tóny
a vědět, že nikdy nedozní

Kapří

usmažím kapra na olejových barvách
nebude na modro ani načerno
pěkně na duhovo
obalený
ve škvíření přepálených portrétů
doplave na paletu
a štětcem z jeho šupin
nakreslím vodní hladinu s ropnou skvrnou
taky bývá duhová

Kamila Škvrnová

ŠEPTÁNÍ

Syrovým vzduchem
a čerstvými ořechy
provoň mě.
Zakápní opiem.

Třetím okem
a deštěm do střechy
prozvoň mě –
jestli se opijem?

Řečí La Loby ti odpovím
že příliš toužím a málo spím
že toužím se z břehů vylít

chci mít vlčí kůži Lilith
po niti měsíce se nocí slaňovat...

A teď si mě vem
na drsnou zem
k milování!

Jedinou z tisíce
... hlíně k pošeptání.

Tajemství vlčice...

ZA SVÍTÁNÍ

Právě jsem prošla tvou vůní
protla vlákna tvá
jak listy co zpomalí
nad hladinami tůní
jak vlk co vyje na měsíc
chci znát tvé D. N. A.

A pak se smát svým ostatkům na dně skal
až tam se nořím celá
až tam ti zašeptám
kamennou abys mě miloval
ďábelskou – hodnou upálení
ošklivou v kouzlu rán.

H. K. Kobujelová

DEN

Ráno

Šustí list
a rosu sklepává,
chce se očistit
od chladu noci,
co byla slzavá.

Je čas žít nový den.

Poledne

Negativ štěstí
list za oknem
vzpomínka
hodinky na zápěstí
zlehýnka

Posouvají smutný den.

Večer

Sušené mango a sušený pláč
hrstka krystalů hozená do moře
které mě ovívá.
Tak trpké a tak sladké
dny, kterými žiji.